

Ter nagedachtenis aan

Siebrigje Jacoba Osse

echtgenote van Wilhelmus Gerhardus de Vent

Geboren te Scherpenzeel op 16 september 1914
en overleden op 11 januari 2004 te Wolvega.
Zij werd begraven op het R.K. kerkhof te Steggerda
op 16 januari 2004.

Je was een geweldige echtgenote, moeder en oma.
Je stond altijd klaar voor iedereen in het gezin.
Je hield zielsveel van je gezin. Zonder onderscheid
waren al je kinderen je even lief. Je was trots op ze en je
glunderde samen met vader en later alleen, als je ze om
je heen had. Datzelfde glunderen schonk je aan je
kleinkinderen en achterkleinkinderen zodra ze in zicht
kwamen. Met vader was je gelukkig. Je sprak altijd vol
waardering over hem. Toen hij wegviel deed je dat veel
verdriet, maar je had de kracht om geruisloos het gezin
verder te leiden. Je beschikte over een sterke ge-
loofsovertuiging die, gekoppeld aan een mentale kracht,
ons duidelijk maakte wat belangrijk is in het leven en
waar we ons aan te houden hebben. Veel woorden had
je daar niet voor nodig. Regelmaat in je gebed, met
bijzondere gelegenheden een persoonlijke overdenking,
bleek voldoende.
En je liet ons de ruimte.

Altijd had je belangstelling voor wat er met ons ge-
beurde en wat er in de wereld om ons heen gebeurde.
Tot het laatst was je onze centrale meldpost.

Fysiek was je ijzersterk en vasthoudend en wist je van
geen ophouden. Je wilskracht was je motor en je kon
jezelf helemaal wegcijferen. Je emoties kwamen heel
gemakkelijk los. Genoot je dan twinkelden je ogen en
twinkelden wij mee, lachte je dan stak je ons aan,
schrok je dan schrokken wij en als je huilde huilden we
mee. Je was altijd wel ergens bij ons, zoals kleine
Henkie ook altijd bij jou was.

Je was bijzonder gehecht aan het boerenleven en de
zorg, maar ook de vrijheid die daar bij hoorde. Je hield
van de ruimte en bood die aan ons, je kinderen,
kleinkinderen en achterkleinkinderen, om zich in te
ontwikkelen. Die ontwikkeling heb je van dichtbij
mogen meemaken en je kon daar intens van genieten.
Je was onze lieve Heer daar dankbaar voor en wij met
jou. Je keek tevreden terug op je rijke leven, ook al
brachten de laatste jaren je steeds meer beperkingen.
Klagen deed je niet tot dat het ondraaglijk werd.

Je eenvoud, puurheid, intelligentie, wijsheid, onvoor-
waardelijke liefde en zorgzaamheid zullen ons altijd
bijblijven. Onze gedachten zijn altijd bij jou.

Voor het medeleven betoond na het overlijden van
onze lieve mamma, oma en omaatje, betuigen wij onze
oprechte dank..

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen.